

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 748

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 5 noiembrie 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina		
LEGI ȘI DECRETE					
229.	—	Decizia nr. 1.035 din 9 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 378 alin. 1 ¹ din Codul de procedură penală	14–15		
—	Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	2	16–17		
1.037.	—	Decizia nr. 1.043 din 9 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	17–18		
—	Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	3	19		
★					
230.	—	Decizia nr. 1.061 din 14 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ din Codul de procedură penală.....	20		
—	Lege privind înființarea și funcționarea Academiei de Științe Tehnice din România	3–5	21–22		
1.038.	—	Decizia nr. 1.062 din 14 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. 1 din Codul penal	20		
—	Decret pentru promulgarea Legii privind înființarea și funcționarea Academiei de Științe Tehnice din România	5			
★					
245.	—	Decizia nr. 1.063 din 14 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 și art. 385 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală	21–22		
—	Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2007 pentru modificarea Legii bugetului de stat pe anul 2007 nr. 486/2006	6			
1.053.	—	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
—	Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2007 pentru modificarea Legii bugetului de stat pe anul 2007 nr. 486/2006	6	1.322. — Hotărâre pentru aprobarea Amendamentului convenit între Guvernul României și Banca Japoneză pentru Cooperare Internațională prin scrisoarea semnată la Tokyo la 11 august 2008 și la București la 14 august 2008 la Acordul de împrumut dintre Banca Japoneză pentru Cooperare Internațională și România privind Proiectul de reabilitare a căii ferate București—Constanța, semnat la București la 30 martie 2001	22–23	
★					
246.	—	1.378. —	Hotărâre privind scoaterea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unor imobile aflate în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, ca urmare a retrocedării acestora către foștii proprietari	24	
1.054.	—	1.382. —	Hotărâre pentru modificarea anexelor nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 617/2008 privind aprobarea programelor de interes național în domeniul protecției drepturilor copilului pentru perioada 2008—2009	25	
—	Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2007 privind reglementarea unor măsuri financiare.....	7	DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU		
1.072.	—	215. —	Decizie privind numirea doamnei Daniela Țenescu în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.....	26	
—	Decret privind conferirea unor decorații	8	216. —	Decizie privind numirea doamnei Florentina-Mirabela Drăgan în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor	26
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE					
Decizia nr. 1.000 din 7 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	8–10	217. —	Decizie privind numirea doamnei Maria-Liliana Băzăr în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor	27	
Decizia nr. 1.012 din 7 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare	10–11	218. —	Decizie privind constituirea Comitetului de monitorizare a Strategiei naționale anticorupție privind sectoarele vulnerabile și administrația publică locală pe perioada 2008—2010	27–28	
Decizia nr. 1.021 din 7 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii.....	12–13	ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI			
Decizia nr. 1.028 din 7 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 214 ¹ —214 ³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.....	13–14	Hotărârea din 7 februarie 2008 în Cauza Episcopia Română Unită cu Roma Oradea împotriva României		28–32	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea
Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului
locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile,
proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome
„Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 28 din 31 ianuarie 2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, adoptată în temeiul art. 1 pct. IV. 3 din Legea nr. 502/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 2 februarie 2007, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I punctul 3, articolul 11 alineatul (2) se abrogă.

2. La articolul I punctul 5, articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Vânzarea imobilelor prevăzute la art. 11 se realizează prin licitație deschisă, în condițiile prezentei ordonanțe.”

3. După articolul I se introduce un nou articol, articolul I¹, cu următorul cuprins:

„Art. I¹. — (1) Imobilele compuse din apartamentele situate în blocuri de locuințe, pentru care există o formă legală de folosință la data de 30 septembrie 2008, precum și terenul aferent acestora, proprietate privată a statului, aflate în administrarea R.A. — A.P.P.S., trec în proprietatea privată a statului și în administrarea Primăriei Generale a Municipiului București.

(2) Predarea imobilelor prevăzute la alin. (1) se face pe bază de proces-verbal încheiat între reprezentanții autorizați ai R.A. — A.P.P.S. și ai Primăriei Generale a Municipiului București, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe.

(3) Prin *apartament*, în sensul prezentei ordonanțe, se înțelege locuința individuală situată într-un bloc cu mai multe

unități locative, care este destinată folosinței unei singure persoane sau a unei singure familii.

(4) Dispozițiile alin. (1)—(3) nu se aplică imobilelor tip vilă, locuințelor de serviciu și nici celor descrise la art. II alin. (2) lit. c)—e).

(5) În cazul imobilului pentru care, la data de 30 septembrie 2008, exista înregistrat, pe rolul instanțelor judecătorești, un litigiu cu privire la dreptul de folosință, dispozițiile prezentului articol se aplică, în mod corespunzător, după soluționarea irevocabilă a litigiului.”

4. La articolul II, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. II. — (1) În termen de 30 de zile de la data finalizării procedurilor prevăzute la art. I¹ alin. (2), Secretariatul General al Guvernului va propune Guvernului spre adoptare proiectul unei noi hotărâri pentru organizarea și funcționarea R.A. — A.P.P.S.”.

Art. II. — Terenurile proprietate privată a statului, aferente construcțiilor care sunt închiriate partidelor politice, în condițiile legii, sau care au fost vândute partidelor politice, în conformitate cu prevederile Legii nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice, cu completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 927/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice, vor fi vândute acestora la valoarea de circulație, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, aprobată cu modificări prin Legea nr. 640/2002, cu modificările ulterioare, cu plata în rate pe o perioadă de 5 ani, cu un avans de minimum 30%.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 147 alin. (2) și cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 31 octombrie 2008.

Nr. 229.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței
Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru
constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol,
proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile,
proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei
Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 octombrie 2008.
Nr. 1.037.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind înființarea și funcționarea Academiei de Științe Tehnice din România

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Academia de Științe Tehnice din România se înființează ca un for de consacrare științifică, la nivel național, al personalităților din domeniul ingineriei, de dezbatere și inițiativă, pentru promovarea și dezvoltarea cercetării, creației tehnice și a învățământului ingineresc, prin reorganizarea Asociației „Academia de Științe Tehnice din România”.

Art. 2. — Academia de Științe Tehnice din România, denumită în continuare *ASTR*, este instituție de interes public, cu personalitate juridică de drept public, autonomă.

Art. 3. — *ASTR* este constituită pe durată nedeterminată și are sediul în municipiul București, bd. Dacia nr. 26, sectorul 1. Sediul *ASTR* poate fi schimbat prin hotărâre a adunării generale.

Art. 4. — *ASTR* funcționează în baza prevederilor prezentei legi și a statutului propriu, adoptat de adunarea generală a membrilor, aprobat prin hotărâre a Guvernului.

Art. 5. — *ASTR* reunește personalități ingineresti reprezentative, cu o înaltă ținută spirituală și morală, care s-au distins prin rezultatele obținute în promovarea științei, creației

intelectuale și dezvoltării tehnice sau au contribuit la dezvoltarea și promovarea prestigiului instituției academice.

Art. 6. — (1) *ASTR* este continuatoarea și unicul legatar al Asociației „Academia de Științe Tehnice din România”, înființată prin Hotărârea judecătorească nr. 1.216 din 11 decembrie 1997, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1, București.

(2) Pe data înființării *ASTR*, Asociația „Academia de Științe Tehnice din România” se desființează.

Art. 7. — *ASTR* participă și se implică în activitatea de promovare și aplicare a cunoștințelor tehnico-științifice, în țară și în străinătate.

CAPITOLUL II
Atribuțiile ASTR

Art. 8. — Atribuțiile principalele ale *ASTR* sunt:
a) dezvoltarea cercetării fundamentale și aplicative, promovarea conceptelor interdisciplinare și identificarea noilor direcții de evoluție în domeniul științelor tehnice;
b) stimularea eforturilor și a realizărilor cercetătorilor științifici și promovarea drepturilor de proprietate științifică;

c) inițierea și promovarea contactelor internaționale cu academiile și instituții de profil, dezvoltarea relațiilor de colaborare și afilierea la organizații tehnico-științifice de prestigiu;

d) efectuarea de cercetări, studii, consultanță, precum și conducerea sau, după caz, executarea de programe ori proiecte de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și de stimulare a inovării, cât și a altor lucrări de specialitate tehnico-științifică;

e) încurajarea realizărilor teoretice și practice în domeniul tehnico-științific prin acordarea de premii, diplome și medalii;

f) organizarea de manifestări tehnico-științifice, naționale și internaționale;

g) editarea unor lucrări de larg interes și a unor publicații periodice în profilul activității proprii.

Art. 9. — ASTR recunoaște Academia Română ca cel mai înalt for național de consacrare științifică și culturală, precum și Academia Oamenilor de Știință din România, ca for național de consacrare științifică, ce reunesc personalități reprezentative ale științei. ASTR colaborează cu academiile înființate prin lege, cu Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, cu celelalte ministere, cu instituții și organizații științifice, academice, de cercetare și învățământ din țară și străinătate, cu Asociația Generală a Inginerilor din România și cu alte organizații profesionale de specialitate.

CAPITOLUL III

Membrii ASTR

Art. 10. — ASTR are în componerea sa membri de onoare, membri titulari, membri corespondenți și membri asociați.

Art. 11. — (1) Membri de onoare pot fi personalități române și străine, de înalt prestigiu în domeniul științelor tehnice, cu autoritate științifică recunoscută.

(2) ASTR poate acorda și titlul de membru de onoare post-mortem unor personalități marcante ale științei și tehnicii.

Art. 12. — (1) Membrii titulari și membrii corespondenți sunt cetățeni români, aleși dintre personalitățile care au contribuții deosebite în domeniul tehnico-științific, consacrate prin realizări profesionale și lucrări științifice de specialitate evaluate pe baza criteriilor precizate prin statut.

(2) Membrii titulari sunt aleși de regulă dintre membrii corespondenți.

(3) Numărul maxim de membri titulari este de 150 și numărul membrilor corespondenți este de 100.

Art. 13. — Membri asociați sunt acele persoane fizice care prin activitatea științifică realizată sau prin contribuții materiale susțin și sprijină dezvoltarea obiectului de activitate și a prestigiului ASTR.

Art. 14. — Calitatea de membru ASTR nu conferă dreptul de a purta titlul de academician.

Art. 15. — (1) Membrii titulari ai ASTR primesc o indemnizație lunară brută în valoare de 1.800 lei. Membrii corespondenți primesc o indemnizație lunară brută de 1.400 lei. Membrii de onoare pot beneficia de o indemnizație stabilită de adunarea generală.

(2) Membrii prezidiului ASTR beneficiază de o majorare cu 20% a indemnizației lunare.

(3) Indemnizațiile se indexează anual cu rata inflației comunicată de Institutul Național de Statistică.

(4) Membrii ASTR care sunt și membri ai altor academiilor optează pentru o singură indemnizație.

(5) Membrii ASTR primesc drepturile legale pentru deplasările în interesul ASTR, în țară sau în străinătate.

Art. 16. — Alegerea membrilor ASTR se face în limita locurilor disponibile și după criteriile prevăzute în statut.

CAPITOLUL IV

Organizarea ASTR

Art. 17. — ASTR este structurată pe secții de specialitate și filiale la nivel teritorial.

Art. 18. — Secțiile de specialitate sunt constituite ca unități funcționale care grupează toți membrii, în funcție de specialitatea fiecăruia.

Art. 19. — Filialele funcționează ca unități subordonate, înființate prin hotărâre a adunării generale a ASTR.

Art. 20. — Modul de organizare și funcționare a secțiilor și filialelor este stabilit prin statutul ASTR.

CAPITOLUL V

Organele de conducere

Art. 21. — Organele de conducere ale ASTR sunt: adunarea generală, prezidiul și președintele.

Art. 22. — Adunarea generală este forul suprem de conducere al ASTR și este constituită din totalitatea membrilor titulari și corespondenți.

Art. 23. — Adunarea generală este convocată o dată pe an, în sesiune ordinară, sau ori de câte ori este nevoie, în sesiune extraordinară, la inițiativa prezidiului ori la cererea a cel puțin unei treimi din numărul total al membrilor titulari și corespondenți.

Art. 24. — (1) Adunarea generală este legal constituită în prezența a două treimi din numărul membrilor titulari și corespondenți și adoptă hotărâri valabile cu votul majorității simple a membrilor prezenți. Dacă la prima convocare nu este întrunit cvorumul legal de două treimi din numărul de membri, în termen de 30 de zile se convoacă o nouă adunare generală, care se consideră legal constituită cu prezența a mai mult de jumătate din numărul membrilor titulari și corespondenți.

(2) Adunarea generală hotărăște prin vot. Votul secret este obligatoriu în toate cazurile în care se iau hotărâri referitoare la persoane.

Art. 25. — Adunarea generală are următoarele atribuții principale:

a) adoptă statutul ASTR și aprobă regulamentul de organizare și funcționare;

b) aprobă alegerea membrilor ASTR, validați de prezidiul ASTR, și aprobă retragerea calității de membru al ASTR, la propunerea prezidiului ASTR;

c) aprobă strategia de dezvoltare și programul anual de activitate al ASTR, prezentate de prezidiu;

d) aprobă darea de seamă anuală privind activitatea ASTR, situațiile financiare anuale și proiectul de buget;

e) alege președintele ASTR, 3 vicepreședinți și secretarul general, dintre membrii titulari, pe o perioadă de 4 ani.

Art. 26. — (1) Prezidiul se constituie din președinte, vicepreședinți, secretarul general și președinții secțiilor ASTR și are ca principală atribuție conducerea activității în perioada dintre adunările generale.

(2) Biroul prezidiului este format din președinte, vicepreședinți și secretarul general și asigură conducerea operativă a ASTR ca organ executiv.

Art. 27. — (1) Președintele reprezintă ASTR în relațiile cu terțe persoane fizice și juridice din țară și străinătate și este ordonator de credite.

(2) Un membru ASTR poate fi ales în funcția de președinte pentru cel mult două mandate, care pot fi și succesive.

CAPITOLUL VI

Aparatul de lucru al ASTR și al unităților din subordine

Art. 28. — (1) ASTR are un aparat de lucru la nivel central și la nivelul filialelor teritoriale.

(2) Structura organizatorică a aparatului de lucru la nivel central și la nivelul filialelor, precum și numărul maxim de posturi

se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea prezidiului ASTR.

(3) Angajarea, încetarea raporturilor de serviciu și salarizarea personalului de la nivel central și din filialele teritoriale se fac în conformitate cu dispozițiile legale aplicate personalului bugetar și se aprobă de către biroul prezidiului ASTR.

CAPITOLUL VII

Finanțarea și patrimoniul ASTR

Art. 29. — (1) Fondurile necesare funcționării ASTR conform prezentei legi și statutului propriu se asigură din venituri proprii și din subvenții de la bugetul de stat, prin bugetul Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică.

(2) ASTR poate fi sprijinită prin donații, sponsorizări și prin alte bunuri, conform legii, pe baza aprobării prezidiului ASTR.

(3) Patrimoniul ASTR este alcătuit din:

- a) bunuri mobile și imobile;
- b) bunuri mobile și imobile, proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, atribuite în administrare sau în folosință în condițiile legii;
- c) alte bunuri dobândite potrivit legii.

Art. 30. — Organele administrative teritoriale sprijină ASTR prin acordarea de spații necesare funcționării în bune condiții.

Art. 31. — ASTR are în dotare un parc auto propriu.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 32. — În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, adunarea generală a ASTR adoptă statutul propriu, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
EUGEN NICOLICEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 31 octombrie 2008.
Nr. 230.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind înființarea și funcționarea Academiei de Științe Tehnice din România

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind înființarea și funcționarea Academiei de Științe Tehnice din România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 octombrie 2008.
Nr. 1.038.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 40/2007 pentru modificarea Legii bugetului de stat
pe anul 2007 nr. 486/2006**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40 din 16 mai 2007 pentru modificarea Legii bugetului de stat pe anul 2007 nr. 486/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 335 din 17 mai 2007, cu următoarea modificare:

— **Titlul ordonanței de urgență se modifică și va avea următorul cuprins:**

**„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2007”**

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 31 octombrie 2008.
Nr. 245.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 40/2007 pentru modificarea
Legii bugetului de stat pe anul 2007 nr. 486/2006**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2007 pentru modificarea Legii bugetului de stat pe anul 2007 nr. 486/2006 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 octombrie 2008.
Nr. 1.053.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2007
privind reglementarea unor măsuri financiare****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 26 din 31 ianuarie 2007 privind reglementarea unor măsuri financiare, adoptată în temeiul art. 1 pct. I.1 din Legea nr. 502/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 2 februarie 2007, cu următoarele modificări și completări:

1. **Titlul ordonanței se modifică și va avea următorul cuprins:**

**„ORDONANȚĂ
cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2007”**

2. **Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Anexa nr. 3/12/22 — Cancelaria Primului-Ministru — la Legea bugetului de stat pe anul 2007 nr. 486/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.043 și 1.043 bis din 29 decembrie 2006, se completează cu o nouă fișă, Fișa obiectivului de investiții, cod 12.51.01.003, «Extindere Palat Victoria», prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 31 octombrie 2008.
Nr. 246.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 26/2007 privind reglementarea
unor măsuri financiare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2007 privind reglementarea unor măsuri financiare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 octombrie 2008.
Nr. 1.054.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea unor decorații

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A, ale art. 7 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

cu ocazia împlinirii a 80 de ani de la primul semnal radiofonic, în semn de înaltă apreciere pentru profesionalismul, imparțialitatea și conștanța cu care au promovat valorile culturii și spiritualității românești,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se conferă Ordinul național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler*:

— doamnei Maria Țoghină, președinte-director general, Societatea Română de Radiodifuziune;

— domnului Paul Grigoriu, realizator, Radio România Actualități;

— domnului Octavian Vintilă, realizator-responsabil, Radio România Actualități.

Art. 2. — Se conferă Ordinul național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler*:

— domnului Titus Andrei, realizator-responsabil, Redacția Muzicală;

— domnului Ilie Dobre, publicist-comentator, Radio România Actualități;

— doamnei Marilena Dumitrescu, realizator-șef, Redacția Informații;

— domnului Gheorghe Enache, realizator, Radio România Actualități;

— domnului Cătălin Gomboș, redactor rubrică, Redacția Informații;

— domnului Adrian Valentin Soare Mihai, realizator, Radio România Actualități.

Art. 3. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Cavaler*, categoria B „Muzica”:

— doamnei Ruxandra Arzoiu, realizator-responsabil, Redacția Muzicală;

— domnului Grigore Constantinescu, colaborator, Radio România Muzical;

— doamnei Irina Hasnaș, realizator-responsabil, Redacția Muzicală;

— doamnei Despina Viorica Petecel, fost realizator, Redacția Muzicală.

Art. 4. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Cavaler*, categoria F „Promovarea culturii”:

— doamnei Roza-Claire Jeanne Lutic, fost realizator, Radio România Internațional;

— doamnei Ioana Măsariu, fost realizator-coordonator, Radio România Internațional;

— doamnei Carmen Adriana Velcu, fost realizator-coordonator, Radio România Internațional.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din Constituția României, republicată, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN-POPESCU TĂRICEANU

București, 4 noiembrie 2008.

Nr. 1.072.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 1.000

din 7 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Călin Raita în Dosarul nr. 4.698/271/2007 al Judecătoriei Oradea.

La apelul nominal răspunde partea Inspectoratul Județean în Construcții Bihor, prin consilier juridic Ada Marinescu, cu împuternicire de reprezentare juridică depusă la dosar, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente, care susține că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție, motiv pentru care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. Depune concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, menționând că aceasta are caracter inadmisibil, întrucât autorul său nu demonstrează pretinsa relație de contrarietate dintre textul de lege criticat și normele fundamentale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin **Încheierea din 24 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.698/271/2007, Judecătoria Oradea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții.**

Excepția a fost ridicată de Călin Raita într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției autorul acesteia arată că dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 încalcă dreptul la un proces echitabil, reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție. În acest sens, susține că, din coroborarea prevederilor art. 27 din Legea nr. 50/1991, art. 15 și ale art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, rezultă că funcționarii Inspectoratului de Stat în Construcții „au atribuțiuni numai de constatare a contravențiilor, nu și de aplicare a sancțiunilor”. Or, textul legal criticat le conferă acestora competențe privind dispunerea măsurilor și a sancțiunilor prevăzute de lege, ceea ce este de natură „să genereze confuzie între competențele de constatare și cele de aplicare a sancțiunilor” și să creeze o stare conflictuală față de reglementările legale indicate mai sus.

Judecătoria Oradea apreciază că textul de lege criticat nu încalcă prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție. Chiar dacă o eventuală interpretare restrictivă a dispozițiilor art. 27 din Legea nr. 50/1991 coroborat cu art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 ar putea genera confuzie între competențele de constatare și cele de aplicare a sancțiunilor, aceasta nu va putea duce sub nicio formă la încălcarea dreptului fundamental al petentului la un proces echitabil și judecarea într-un termen rezonabil, atât timp cât, indiferent de organul care constată și aplică sancțiunea contravențională, petentul are posibilitatea de a se adresa justiției pe calea plângerii contravenționale, conform prevederilor legale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, cu următorul conținut:

„(1) *Controlul statului în amenajarea teritoriului, urbanism și autorizarea executării lucrărilor de construcții se exercită de Inspectoratul de Stat în Construcții, pe întregul teritoriu al țării, și de inspectoratele teritoriale ale acestuia, care dispun măsurile și sancțiunile prevăzute de prezenta lege.*”

Autorul excepției consideră că textul de lege menționat încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Examinând criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea Constituțională constată că acestea nu sunt întemeiate.

Prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții instituie în sarcina Inspectoratului de Stat în Construcții și formațiunilor sale teritoriale atribuțiile de a efectua controlul sub aspectul amenajării teritoriului, urbanismului și de a autoriza executarea lucrărilor de construcții și conferă totodată competența de a dispune măsurile și sancțiunile prevăzute de această lege. Prin urmare, Curtea constată că textul de lege criticat nu conține în cuprinsul său nicio reglementare care să împiedice într-un fel sau altul exercitarea neîngrădită a dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, acesta concretizându-se în asigurarea accesului liber la instanță și a tuturor garanțiilor procesuale ce condiționează într-un stat democratic procesul echitabil.

În plus, Curtea observă că, deși invocă prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție ca fiind încălcate, autorul excepției nu formulează niciun fel de argument în acest sens, critica sa axându-se în schimb pe indicarea unor texte din Legea nr. 50/1991 și din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, față de care apreciază că se produce o confuzie prin aplicarea textului de lege criticat.

Așa fiind, Curtea reține, pe de o parte, că prin conținutul său critica de neconstituționalitate nu este motivată sub aspectul pretinsului raport de contrarietate dintre textul legal criticat și norma constituțională invocată, ceea ce contravine art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Pe de altă parte, Curtea reamintește că exercitarea controlului de constituționalitate se efectuează prin raportare la texte fundamentale din Constituție și acte juridice internaționale la care România este parte, și nu prin raportare la reglementări legale în vigoare. Totodată, aspectele privind preținse necorelări dintre normele aceluiași act normativ sau ale altuia nu pot constitui obiect al controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, așa cum nici interpretarea legislației în vigoare, aplicabilă unui anumit domeniu, nu aparține competenței Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Călin Raita în Dosarul nr. 4.698/271/2007 al Judecătorei Oradea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Claudia Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.012

din 7 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 4.578/103/2007 al Curții de Apel Bacău — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, ca urmare a publicării deciziilor Curții Constituționale nr. 818/2008, nr. 819/2008, nr. 820/2008 și nr. 821/2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.578/103/2007, **Curtea de Apel Bacău — Secția civilă a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare. Excepția a fost ridicată de Ministerul Justiției în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unui litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care, prin aplicarea lor, permit instanțelor judecătorești să cenzureze soluția aleasă de legiuitor și să acorde drepturi salariale prevăzute exclusiv pentru alte categorii profesionale decât reclamanții, creându-se astfel pe cale judiciară sisteme paralele de salarizare celor instituite prin actele normative.

Curtea de Apel Bacău — Secția civilă, minori și familie, conflicte de muncă și asigurări sociale și-a exprimat opinia în sensul că textele de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007, cu următorul conținut:

— Art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i): „Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: [...] e) drepturile economice, sociale și culturale, în special: (i) dreptul la muncă, la liberă alegere a ocupației, la condiții de muncă echitabile și satisfăcătoare, la protecția împotriva șomajului, la un salariu egal pentru muncă egală, la o remunerație echitabilă și satisfăcătoare;”;

— Art. 27: „(1) Persoana care se consideră discriminată poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului.

(2) Termenul pentru introducerea cererii este de 3 ani și curge de la data săvârșirii faptei sau de la data la care persoana interesată putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.

(3) Judecarea cauzei are loc cu citarea obligatorie a Consiliului.

(4) Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. În fața instanței se poate invoca orice

mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.

(5) La cerere, instanța poate dispune retragerea sau suspendarea de către autoritățile emitente a autorizației de funcționare a persoanelor juridice care, printr-o acțiune discriminatorie, cauzează un prejudiciu semnificativ sau care, deși cauzează un prejudiciu redus, încalcă în mod repetat prevederile prezentei ordonanțe.

(6) Hotărârea pronunțată de instanța de judecată se comunică Consiliului.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat și ale art. 61 alin. (1) potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin deciziile nr. 818 din 3 iulie 2008, nr. 819 din 3 iulie 2008, nr. 820 din 3 iulie 2008 și nr. 821 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției și a constatat că „prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative”.

Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții, și ținând cont de data sesizării Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și ale art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 a devenit inadmisibilă.

Prin aceleași decizii, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (2)—(6) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, constatând că acestea sunt constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 4.578/103/2007 al Curții de Apel Bacău — Secția civilă.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (2)—(6) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.021

din 7 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, din oficiu, în Dosarul nr. 155/2/2008.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă ca urmare a publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 569/2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 155/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**. Excepția a fost ridicată, din oficiu, de către instanța de judecată în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța de judecată susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece condiționează depunerea plângerii împotriva actului administrativ la autoritatea emitentă a actului — în speță Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor — sub sancțiunea nulității acesteia, ceea ce echivalează cu negarea dreptului persoanei interesate de a se adresa direct justiției.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece obligația depunerii plângerii împotriva deciziei Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor — act administrativ jurisdicțional — la autoritatea emitentă a actului drept condiție de acces la justiție nu poate fi justificată în mod obiectiv și rațional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 281 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, cu modificările și completările aduse prin art. I pct. 78 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676 din 4 octombrie 2007.

Dispozițiile criticate au următorul conținut: „*Plângerea se înaintează Consiliului, sub sancțiunea nulității acesteia, care va transmite dosarul instanței competente în cel mult 3 zile de la expirarea termenului pentru exercitarea căii de atac.*”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 569 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și a constatat că „*textul este neconstituțional în măsura în care nu permite ca plângerea să fie adresată și direct instanței de judecată competente*”.

Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții, și ținând cont de data sesizării Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 a devenit inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, din oficiu, în Dosarul nr. 155/2/2008.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.028

din 7 octombrie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 214¹—214³
din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 214¹—214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Alin Dacian Ionaș în Dosarul nr. 3.000/30/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, deoarece dispozițiile de lege criticate au fost abrogate expres prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.000/30/2008, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 214¹—214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Alin Dacian Ionaș în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cereri privind obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt

neconstituționale, deoarece taxa de primă înmatriculare a autovehiculelor pe care o instituie contravine normelor comunitare în materie.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât de la 1 iulie 2008 a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008, iar, potrivit art. 14 alin. (2) din acest act normativ, dispozițiile art. 214¹—214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost abrogate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 214¹—214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003. Aceste dispoziții, care formau capitolul II¹ — „Taxe speciale pentru autoturisme și autovehicule”, au fost introduse prin Legea nr. 343/2006,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 1 august 2006.

Prin art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, ordonanță ce a intrat în vigoare la 1 iulie 2008, dispozițiile art. 214¹—214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost abrogate în mod expres.

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 214¹—214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Alin Dacian Ionaș în Dosarul nr. 3.000/30/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.035

din 9 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 378 alin. 1¹ din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 378 alin. 1¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Marin în Dosarul nr. 2.503/1/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și de Adrian Daianu în Dosarul nr. 8.617/4/2005 al Tribunalului București — Secția I penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Partea Banca Comercială Română — S.A. București a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.025D/2008 și nr. 1.028D/2008 au

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile criticate din Codul fiscal au fost abrogate expres între data sesizării Curții Constituționale prin Încheierea Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ din 10 iunie 2008 și data pronunțării Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate.

Având în vedere acestea și ținând cont de dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea se pronunță numai asupra unor dispoziții din legi sau ordonanțe „în vigoare”, excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă potrivit art. 29 alin. (6) din aceeași lege.

conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.028D/2008 la Dosarul nr. 1.025D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 1.239 din 3 aprilie 2008 și Încheierea din 27 februarie 2008, pronunțate în dosarele nr. 2.503/1/2008 și nr. 8.617/4/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală și Tribunalul București — Secția I penală au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 378 alin. 1¹ din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Ion Marin și Adrian Daianu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 23 alin. (11), art. 124 alin. (2), precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 7, 10 și 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, deoarece se creează o situație mai grea inculpatului achitat, prin aceea că se dezechilibrează raportul de egalitate a armelor dintre acuzare și apărare. În opinia autorului audierea inculpatului reprezintă un instrument inchizitorial suplimentar pe care textul de lege nu îl justifică prin nicio necesitate legată de atingerea scopului procesului penal.

De asemenea, prevederile legale menționate încalcă și dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3), deoarece inculpatul condamnat la fond nu mai poate fi audiat și în fața instanței de apel. În plus, textul de lege lasă impresia că rolul instanțelor de judecată este numai acela de a condamna, deoarece numai în acest mod se poate explica deosebirea făcută de legiuitor, atâta vreme cât obligă instanța de apel la reaudierea inculpatului achitat, ca și când, în această situație, s-ar prezuma că instanța fondului a greșit.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată, întrucât nu reprezintă o problemă de constituționalitate, Curtea Constituțională neputându-se substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi celor instituite de lege.

Tribunalul București — Secția I penală opinează că excepția de neconstituționalitate este fondată dacă se interpretează în sensul că obligația instanței de apel de ascultare a inculpatului este limitată numai la situația inculpaților ce nu au fost ascultați de instanța de fond sau a celor care, deși ascultați, nu au fost condamnați. În acest fel, dispozițiile legale sunt neconstituționale prin raportare la art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul nu instituie imposibilitatea ascultării inculpatului, întrucât, potrivit art. 378 alin. 1 din Codul de procedură penală, instanța verifică hotărârea atacată nu numai pe baza materialului existent, ci și a oricăror probe noi administrate în fața sa, printre acestea regăsindu-se și declarația inculpatului. În plus, potrivit art. 371 alin. 2 din Codul de procedură penală, în cadrul limitelor sale referitoare la efectele devolutiv și extensiv guvernate de principiul *non reformatio in pejus*, instanța de apel este obligată să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 378 alin. 1¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Marin în Dosarul nr. 2.503/1/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și de Adrian Daieanu în Dosarul nr. 8.617/4/2005 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

asigurând astfel părților suficiente garanții procesuale în deplin acord cu dreptul la un proces echitabil.

Avocatul Poporului mai arată că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale referitoare la prezumția de nevinovăție ori celor referitoare la unicitatea, egalitatea și imparțialitatea justiției.

În sfârșit, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate, instituind reguli procedurale privind judecarea apelului, se aplică în mod egal tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei, fără discriminări pe considerente arbitrare. De altfel, prin reglementarea contestată se instituie garanții de natură să asigure respectarea dreptului la un proces echitabil. În plus, dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate sunt în deplină concordanță cu prevederile art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, care lasă la latitudinea legiuitorului stabilirea procedurii de judecată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 378 alin. 1¹ din Codul de procedură penală cu denumirea marginală *Judecarea apelului*, care au următorul conținut: „*Cu ocazia judecării apelului, instanța este obligată să procedeze la ascultarea inculpatului prezent, potrivit dispozițiilor cuprinse în Partea specială, titlul II, capitolul II, atunci când acesta nu a fost ascultat la instanța de fond, precum și atunci când instanța de fond nu a pronunțat împotriva inculpatului o hotărâre de condamnare.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 438 din 15 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 8 mai 2008, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 378 alin. 1¹ din Codul de procedură penală.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.036

din 9 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 din Codul penal, excepție ridicată de Traian Gheți în Dosarul nr. 4.547/62/2007 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori și în Dosarul nr. 7/197/2004 al Judecătoriei Brașov.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.029D/2008 și nr. 1.612D/2008 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.612D/2008 la Dosarul nr. 1.029D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 9 aprilie 2008 și 13 mai 2008, pronunțate în dosarele nr. 4.547/62/2007 și nr. 7/197/2004, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori și Judecătoria Brașov au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 din Codul penal.**

Excepția a fost ridicată în dosarele de mai sus de Traian Gheți.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11, 20, 21, 23, 45, 53, 124 și 135, precum și art. 6 și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la aceeași Convenție, deoarece intruziunea statului în raporturile economice dintre părți este contrară textului și spiritului dispozițiilor constituționale și se încalcă drepturile celor ce cu bună-credință își exercită drepturile și libertățile economice, comerciale sau contractuale.

Curtea de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Judecătoria Brașov opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece în toate sistemele de drept înșelăciunea sau escrocheria este o faptă incriminată și sever sancționată, al cărui element material are drept premisă o acțiune, respectiv o omisiune, de a induce cocontractantul într-o eroare determinată la încheierea contractului. Așadar, înșelăciunea, în oricare din variantele sale, protejează patrimoniul și încrederea participanților la raporturile juridice patrimoniale tocmai pentru a asigura, între altele, liberul acces al persoanei la o activitate economică și libera inițiativă. De asemenea, textul legal nu conține nicio normă care să aducă atingere dreptului părților interesate la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil și nu aduce atingere principiului constituțional potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

Articolul 215 din Codul penal nu contravine nici regulilor constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, iar prevederile art. 11 și 20 din Constituție nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 din Codul penal cu denumirea marginală *Înșelăciunea*, care au următorul conținut:

„Inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos material injust și dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 12 ani.

Înșelăciunea săvârșită prin folosire de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.

Emiterea unui cec asupra unei instituții de credit sau unei persoane, știind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau

acoperirea necesară, precum și fapta de a retrage, după emițere, provizia, în totul sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăti înainte de expirarea termenului de prezentare, în scopul arătat în alin. 1, dacă s-a pricinuit o pagubă posesorului cecului, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin. 2.

Înșelăciunea care a avut consecințe deosebit de grave se pedepsește cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse

controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 215 din 14 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 478 din 7 iunie 2005, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 din Codul penal, excepție ridicată de Traian Gheți în Dosarul nr. 4.547/62/2007 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori și în Dosarul nr. 7/197/2004 al Judecătoriei Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.043

din 9 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele

judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Gheorghe Stancu în Dosarul nr. 2.568/55/2008 al Judecătoriei Arad — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.568/55/2008, **Judecătoria Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepția invocată de Gheorghe Stancu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că se încalcă accesul la o justiție imparțială prin stabilirea competenței de judecată în favoarea judecătorei, întrucât cercetările au fost făcute de către un judecător egal în grad cu cel care judecă contestația și nu este normal ca magistratul de la judecătoreie să poată infirma încheierea dată de judecătorul de la penitenciar. Această modalitate de desfășurare a procesului penal este, în opinia autorului excepției, contrară egalității cetățenilor în fața legii și dreptului la un proces echitabil.

Judecătoria Arad — Secția penală apreciază că excepția invocată este nefondată. Arată că „este greșită aprecierea că judecătorul, care a soluționat prin încheiere plângerea, este egal în grad cu cel care judecă contestația, întrucât judecătorul nu poate fi confundat cu o instanță judecătorească. Justiția se realizează prin instanța judecătorească și, atâta timp cât instanța întrunește criteriile de imparțialitate, nu se poate vorbi de o justiție imparțială”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate nu contravin normelor constituționale invocate. Se face referire și la jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Gheorghe Stancu în Dosarul nr. 2.568/55/2008 al Judecătorei Arad — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 38 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, potrivit căruia „*Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii*”.

În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Astfel, nu pot fi reținute susținerile autorului excepției privind încălcarea, prin textele de lege criticate, a liberului acces la justiție. În acest sens Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 462 din 15 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie 2007, că persoana condamnată are, atât în acord cu art. 21 din Constituție, cât și cu art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dreptul de a se adresa unei instanțe de judecată, după ce nemulțumirile acesteia au fost examinate de judecătorul delegat cu executarea pedepselor. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Decizia „*Pilla contra Italiei*” din 23 septembrie 2004, când a decis că, în măsura în care cererile reclamantului se referă la executarea pedepselor, art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un proces echitabil este inaplicabil unei proceduri ce privește executarea unei pedepse.

Faptul că instanța competentă pentru judecarea contestației împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate este judecătoria nu este de natură să aducă atingere egalității în drepturi și accesului la o justiție imparțială, deoarece justiția este guvernată de aceleași principii, statuate de prevederile art. 124 din Constituție — unicitate, imparțialitate, egalitate pentru toți — indiferent de instanța judecătorească prin care aceasta se înfăptuiește.

În același sens, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 622 din 27 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 26 iunie 2008, ale cărei considerente sunt valabile și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.061

din 14 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹
din Codul de procedură penală

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Iuliana Nedelcu — procuror
 Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Grigore Abuhnoaie în Dosarul nr. 23.080/245/2007 al Tribunalului Iași — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 23.080/245/2007, **Tribunalul Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Grigore Abuhnoaie în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, deoarece nu este foarte clar de când începe să curgă termenul de 20 de zile prevăzut la alin. 2 al textului legal criticat. De asemenea, a arătat că nu a avut parte de un proces echitabil deoarece din textul de lege se înțelege că plângerea împotriva rezoluției procurorului se face în 20 de zile la procurorul ierarhic superior, iar în art. 278¹ din Codul de procedură penală nu se

indică că termenul este de 20 de zile pentru depunerea plângerii la procurorul ierarhic superior și de 40 de zile la instanță.

Tribunalul Iași — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală cu denumirea marginală *Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de neprimire în judecată*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 440 din 26 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 4 ianuarie 2005, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și 12 din Codul de procedură penală.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței, considerentele deciziei de mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză pentru întregul articol 278¹ din Codul de procedură penală.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Grigore Abuhnoaie în Dosarul nr. 23.080/245/2007 al Tribunalului Iași — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
 prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.062

din 14 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. 1 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Pavel Gheorghe în Dosarul nr. 1.104/222/2007 al Curții de Apel Suceava — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.104/222/2007, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 83 alin. 1 din Codul penal**, excepție ridicată de Pavel Gheorghe în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs în materie penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale deoarece impun revocarea suspendării condiționate stabilite printr-o sentință penală anterioară, fără a se face distincție în funcție de gravitatea faptei comise anterior față de fapta ulterioară. Așa fiind, ar fi afectat dreptul la un proces echitabil.

Curtea de Apel Suceava — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece dispozițiile legale criticate nu înlătură posibilitatea persoanelor interesate de a se adresa justiției și de a se prevala, neîngrădit, de toate garanțiile pe care le presupune dreptul la un proces echitabil, precum și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, inclusiv dreptul de a beneficia de asistența unui avocat în tot cursul procesului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 83 alin. 1 din Codul penal, cu denumirea marginală *Revocarea în cazul săvârșirii unei infracțiuni*, care au următorul conținut: „*Dacă în cursul termenului de încercare cel condamnat a săvârșit din nou o infracțiune, pentru care s-a pronunțat o condamnare definitivă chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea condiționată, dispunând executarea în întregime a pedepsei, care nu se contopește cu pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.079 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 11 decembrie 2007, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. 1 din Codul penal.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Pavel Gheorghe în Dosarul nr. 1.104/222/2007 al Curții de Apel Suceava — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.063

din 14 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 și art. 385¹ alin. 2
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 și art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marius Ionuț Mazuru în Dosarul nr. 541/44/2008 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 251/R din 30 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 541/44/2008, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 alin. 6 și art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Marius Ionuț Mazuru în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16, 21, 24, 53, 124 și 129, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, prin faptul că împotriva încheierii prin care s-a dispus respingerea cererii de recuzare a judecătorului investit cu soluționarea cauzei penale legea nu prevede o cale de atac și astfel i se îngreșează liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Curtea de Apel Galați — Secția penală nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

axaminând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 52 alin. 6, cu denumirea marginală *Procedura de soluționare în cursul judecății*, și art. 385¹ alin. 2, cu denumirea marginală *Hotărârile supuse recursului*, ambele din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 52 alin. 6: „*Încheierea prin care s-a admis sau s-a respins abținerea, ca și aceea prin care s-a admis recuzarea, nu sunt supuse niciunei căi de atac.*”;

— Art. 385¹ alin. 2: „*Încheierile pot fi atacate cu recurs numai odată cu sentința sau decizia recurată, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 285 din 11 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 7 aprilie 2008, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală. De asemenea, prin Decizia nr. 302 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 30 august 2005, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 și art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marius Ionuț Mazuru în Dosarul nr. 541/44/2008 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Amendamentului convenit între Guvernul României și Banca Japoneză pentru Cooperare Internațională prin scrisoarea semnată la Tokyo la 11 august 2008 și la București la 14 august 2008 la Acordul de împrumut dintre Banca Japoneză pentru Cooperare Internațională și România privind Proiectul de reabilitare a căii ferate București—Constanța, semnat la București la 30 martie 2001

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 din Legea nr. 528/2001 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre Banca Japoneză pentru Cooperare Internațională și România privind Proiectul de reabilitare a căii ferate București—Constanța, semnat la București la 30 martie 2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Amendamentul convenit între Guvernul României, reprezentat prin Ministerul Economiei și Finanțelor, și Banca Japoneză pentru Cooperare Internațională prin scrisoarea*) semnată la Tokyo la 11 august 2008 și la

București la 14 august 2008 la Acordul de împrumut dintre Banca Japoneză pentru Cooperare Internațională și România privind Proiectul de reabilitare a căii ferate București—Constanța, semnat la București la 30 martie 2001, ratificat prin Legea nr. 528/2001.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian
p. Ministrul transporturilor,
Septimiu Buzașu,
secretar de stat
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu

București, 14 octombrie 2008.
Nr. 1.322.

*) Cuprinsul scrisorii reprezintă traducere oficială din limba engleză.

BANCA JAPONEZĂ PENTRU COOPERARE INTERNAȚIONALĂ

Data: 11 august 2008
Ref.: DA (4)/2008-42

Către: Ministerul Economiei și Finanțelor, România
În atenția: domnului Ștefan Nanu,
director general,
Direcția generală trezorerie și datorie publică

Stimate domnule Nanu,

NOTIFICARE PRIVIND REALOCAREA ÎMPRUMUTULUI
Ref.: Solicitarea dumneavoastră de realocare din data de 31 iulie 2008,
în cadrul Proiectului de reabilitare a căii ferate București—Constanța

Referitor la subiectul mai sus menționat, dorim să vă informăm că suma echivalentă comisionului de servicii aferent tragerilor din categoria „Construcții și instalații”, în cuantum de 22.922.921 yeni japonezi, trebuie păstrată în categoria „Cheltuieli neprevăzute”.

Așadar, am dori să vă sugerăm un plan alternativ de realocare, după cum urmează:

1. Tabelul din secțiunea 1 „Alocare” din anexa 2 „Alocarea sumelor din împrumut” la acordul de împrumut menționat va fi modificat după cum urmează:

Categoria	Suma alocată din împrumut	Suma alocării din împrumut solicitate	Majorare/Diminuare
(A) Construcții și instalații	21.104.000.000	22.922.921.079	+1.818.921.079
(B) Servicii de consultanță	2.689.156.000	2.689.156.000	0
(C) Cheltuieli neprevăzute	1.841.844.000	22.922.921	-1.818.921.079
TOTAL:	25.635.000.000	25.635.000.000	0

2. Amendamentul va intra în vigoare la data semnării de către dumneavoastră.

3. Prezenta scrisoare nu va fi interpretată ca autorizare a oricărui alt amendament în afara celui de mai sus.

Vă rugăm să confirmați acordul dumneavoastră față de cele de mai sus prin semnarea a două exemplare ale prezentei scrisori, păstrând un exemplar pentru evidențele dumneavoastră și returnându-ne nouă celălalt exemplar.

Cu stimă,
pentru Banca Japoneză pentru Cooperare Internațională,
Shinya Ejima,
director general,
Departamentul asistență pentru dezvoltare IV

Confirmat în data de 14 august 2008.

Pentru Ministerul Economiei și Finanțelor, România,
Ștefan Nanu,
director general,
Direcția generală trezorerie și datorie publică

Copii pentru:

- domnul Dumitrescu, director general, Direcția generală infrastructură și transport feroviar, Ministerul Transporturilor, România;
- domnul Tiberiu Angelescu, director general adjunct, Direcția proiecte cu finanțare externă, Compania Națională de Căi Ferate „CFR” — S.A.;
- domnul Douglas L. Dunbar, manager de proiect, PCI, România;
- Reprezentanța JBIC din Paris.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind scoaterea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului
a unor imobile aflate în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative,
ca urmare a retrocedării acestora către foștii proprietari**

Având în vedere prevederile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă scoaterea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a imobilelor înregistrate la pozițiile cu nr. M.E.F. 101.125 și 101.489, aflate în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, ca urmare a retrocedării acestora către persoanele îndreptățite, în condițiile legii.

Art. 2. — Ministerul Internelor și Reformei Administrative își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Economiei și Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul internelor și reformei administrative,
Paul Victor Dobre,
secretar de stat
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 28 octombrie 2008.
Nr. 1.378.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor care se scot din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului,
ca urmare a retrocedării acestora către foștii proprietari, în condițiile legii**

Nr. crt.	Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se scoate imobilul	Caracteristicile imobilului	Numărul de identificare atribuit de către M.E.F.
1.	Municipiul Constanța, Str. Cîbinului nr. 10, județul Constanța	Ministerul Internelor și Reformei Administrative	Suprafață teren = 1.775,67 m ² Nr. construcții = 3 Suprafața totală construită = 639,00 m ² Suprafața totală desfășurată = 639,00 m ²	101.125
2.	Municipiul Roșiori de Vede, str. Sf. Teodor nr. 7, județul Teleorman	Ministerul Internelor și Reformei Administrative	Suprafață teren = 2.676,35 m ² Nr. construcții = 4 Suprafața totală construită = 989,03 m ² Suprafața totală desfășurată = 989,03 m ²	101.489

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexelor nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 617/2008
privind aprobarea programelor de interes național în domeniul protecției drepturilor copilului
pentru perioada 2008—2009**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexele nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 617/2008 privind aprobarea programelor de interes național în domeniul protecției drepturilor copilului pentru perioada 2008—2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 12 iunie 2008, se modifică după cum urmează:

1. **În anexa nr. 1, la punctul 2 „Programul «Dezvoltarea rețelei serviciilor sociale comunitare pentru copil și familie»” se abrogă următorul paragraf:**

„Autoritățile locale au obligația de a prelua și a asigura plata acestor persoane în ultimele 4 luni de derulare a proiectului. În situația în care nu se contractează integral bugetul total alocat programului după selecția de proiecte organizată în anul 2008, procedura de selecție va fi reluată în anul 2009. Proiectele aprobate pentru finanțare în cadrul acestei proceduri de selecție vor avea o durată de maximum 9 luni, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2009.”

2. **În anexa nr. 1, la punctul 4 „Programul «Perfecționarea personalului care lucrează în serviciile de protecție a copilului»” se abrogă următorul paragraf:**

„În situația în care nu se contractează integral bugetul total alocat programului după selecția de proiecte organizată în anul 2008, procedura de selecție va fi reluată în anul 2009. Proiectele aprobate pentru finanțare în cadrul acestei proceduri de selecție vor avea o durată de maximum 9 luni, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2009.”

3. **În anexa nr. 2, la articolul 2, alineatul (5) va avea următorul cuprins:**

„(5) Dacă în urma selecției de proiecte organizate în anul 2008 nu se atribuie integral bugetul alocat programelor de interes național, autoritatea finanțatoare poate relua procedura de selecție până la contractarea în totalitate a întregului buget alocat.”

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,

Mariana Câmpeanu

p. Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului,

Gabriela Tonk

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Cătălin Doica,

secretar de stat

București, 28 octombrie 2008.

Nr. 1.382.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind numirea doamnei Daniela Țenescu
în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor
în domeniul achizițiilor publice în cadrul
Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor**

În temeiul dispozițiilor:

— art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 261 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 18 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 782/2006, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Daniela Țenescu se numește în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

**PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU**Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius DorinBucurești, 3 noiembrie 2008.
Nr. 215.**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind numirea doamnei Florentina-Mirabela Drăgan
în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor
în domeniul achizițiilor publice în cadrul
Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor**

În temeiul dispozițiilor:

— art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 261 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 18 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 782/2006, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Florentina-Mirabela Drăgan se numește în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

**PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU**Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius DorinBucurești, 3 noiembrie 2008.
Nr. 216.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind numirea doamnei Maria-Liliana Băzăr
în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor
în domeniul achizițiilor publice în cadrul
Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor**

În temeiul dispozițiilor:

— art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 261 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 18 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 782/2006, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Maria-Liliana Băzăr se numește în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANUContrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Marian Marius Dorin

București, 3 noiembrie 2008.

Nr. 217.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind constituirea Comitetului de monitorizare
a Strategiei naționale anticorupție
privind sectoarele vulnerabile și administrația publică locală
pe perioada 2008—2010**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al cap. XII din Strategia națională anticorupție privind sectoarele vulnerabile și administrația publică locală pe perioada 2008—2010, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 609/2008,

primul-ministru emite următoarea decizie:

Articol unic. — Se constituie Comitetul de monitorizare a Strategiei naționale anticorupție privind sectoarele vulnerabile și administrația publică locală pe perioada 2008—2010, în componența prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANUContrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Marian Marius Dorin

București, 4 noiembrie 2008.

Nr. 218.

C O M P O N E N Ț A

Comitetului de monitorizare a Strategiei naționale anticorupție privind sectoarele vulnerabile și administrația publică locală pe perioada 2008—2010

1. Cristian David, ministrul internelor și reformei administrative — președinte;
 2. Liviu Radu, secretar de stat pentru reforma în administrația publică — vicepreședinte;
 3. Daniel Iliescu, reprezentantul Cancelariei Primului-Ministru — membru;
 4. Victor Giosan, reprezentantul Secretariatului General al Guvernului — membru;
 5. Ionuț Vasilca, reprezentantul Unității Centrale pentru Reforma Administrației Publice — membru;
 6. Irinel Păun, reprezentantul Direcției Generale Anticorupție — membru;

7. Mihai-Sorin Stănescu, reprezentantul Ministerului Justiției — membru;
 8. Mircea Manuc, reprezentantul Ministerului Sănătății Publice — membru;
 9. Zvetlana Preoteasa, reprezentantul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului — membru;
 10. Cătălin Ioan Doica, reprezentantul Ministerului Economiei și Finanțelor — membru;
 11. Adrian Miroiu, reprezentantul Federației Autorităților Locale din România — membru.

A C T E A L E C U R Ț I I E U R O P E N E A D R E P T U R I L O R O M U L U I

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

H O T Ă R Ă R E A din 7 februarie 2008

în Cauza Episcopia Română Unită cu Roma Oradea împotriva României

(Cererea nr. 26.879/02)

În Cauza Episcopia Română Unită cu Roma Oradea împotriva României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), statuând în cadrul unei camere formate din: Boštjan M. Zupančič, președinte, Corneliu Bîrsan, Elisabet Fura-Sandström, Egbert Myjer, David Thór Björgvinsson, Ineta Ziemele, Isabelle Berro-Lefèvre, judecători, și Santiago Quesada, grefier de secție, după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 17 ianuarie 2008, pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

P R O C E D U R A

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 26.879/02) îndreptată împotriva României, prin care o episcopie greco-catolică cu sediul în acest stat, Episcopia Greco-Catolică din Oradea (*reclamanta*), a sesizat Curtea la data de 13 noiembrie 2000, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamanta este reprezentată de domnul Teodor Cadar, avocat în Beiuș. Guvernul român (*Guvernul*) este reprezentat de agentul său, domnul Răzvan-Horațiu Radu, de la Ministerul Afacerilor Externe.

3. La data de 17 mai 2006, Curtea a decis să comunice cererea Guvernului. Invocând prevederile art. 29 § 3 din Convenție, aceasta a decis să se analizeze în același timp admisibilitatea și temeinicia cauzei.

Î N F A P T

I. C i r c u m s t a n Ț e l e C a u z e i

4. Reclamanta, Episcopia Greco-Catolică din Oradea, are sediul în Str. Romană nr. 2, municipiul Beiuș (județul Bihor).

5. La data de 18 august 1967, statul și-a însușit mai multe bunuri imobile ce aparțineau Fundației Greco-Catolice de Ajutor Demetriu Radu, căreia reclamanta i-a succedat. Printre alte

bunuri se afla apartamentul nr. 1 (compus dintr-o cameră și dependințe) în suprafață de 53,04 m², situat în str. Horea nr. 30, Beiuș.

6. La data de 18 noiembrie 1997, în urma unei acțiuni în revendicare imobiliară, reclamanta a obținut o hotărâre definitivă ce constata nelegalitatea transferului de proprietate în beneficiul statului și dispunea *inter alia* rectificarea cărții funciare în sensul înscrierii dreptului său de proprietate asupra apartamentului menționat mai sus, în calitate de succesor.

7. În ciuda recunoașterii printr-o hotărâre judecătorească definitivă a dreptului său de proprietate, reclamanta s-a aflat în imposibilitatea de a-și recupera bunul, deoarece, în temeiul Legii nr. 112/1995, statul vânduse acest bun la data de 30 septembrie 1996 chiriașilor care îl ocupau.

8. La data de 23 iunie 1998, reclamanta a solicitat instanțelor judecătorești să constate nulitatea vânzării bunului. Aceasta a precizat că statul își însușise apartamentul în mod abuziv și fără temei legal și că nu putea fi proprietarul legitim al bunului, drept care el nu îl putea vinde în mod legal.

9. La finalizarea procedurii, prin Decizia din data de 30 iunie 2000, Curtea de Apel Oradea, recunoscând dreptul de proprietate al reclamantei, i-a respins acțiunea, întrucât chiriașii erau cumpărători de bună-credință. Curtea de Apel nu i-a acordat reclamantei nicio despăgubire.

10. În anul 2000, la o dată neprecizată, Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție a respins cererea reclamantei de a se formula un recurs în anulare.

11. La data de 3 martie 2003, pe baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, reclamanta a depus la Comisia specială de retrocedare instituită de această lege o cerere de retrocedare a apartamentului în litigiu. Până în momentul de față nu a fost dată o decizie.

II. Dreptul intern pertinent

12. Prevederile pertinente ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 501/2002 și prin Legea nr. 247/2005 și republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 1 septembrie 2005, sunt următoarele:

ARTICOLUL 1

„1. Imobilele care au aparținut cultelor religioase din România și au fost preluate în mod abuziv (...) de statul român (...) în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, altele decât lăcașele de cult, [...] se retrocedează foștilor proprietari, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(...)

9. În toate cazurile, cererile de retrocedare a imobilelor prevăzute la alin. 1 se depun la secretariatul Comisiei speciale de retrocedare, prevăzută de prezenta ordonanță de urgență, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a acesteia.”

ARTICOLUL 2

„1. Imobilele — terenuri și construcții — preluate în mod abuziv (...) vor fi restituite solicitantului, în natură, prin decizia organelor de conducere ale unității deținătoare.

2. Comisia specială de retrocedare va transmite cererea de retrocedare unității deținătoare, care are obligația de a o soluționa în termen de 60 de zile de la data completării dosarului.

(...)

4. Pentru situațiile în care nu se poate dispune retrocedarea în natură, se vor acorda măsurile reparatorii în echivalent prevăzute de legea specială. Se poate dispune, cu acordul celui interesat, și compensarea cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către unitatea deținătoare prevăzută la alin. (1)

(...)

6. Decizia prevăzută la alin. (1) poate fi atacată la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție teritorială se află sediul unității deținătoare, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora.”

ARTICOLUL 3 § 7

„Deciziile Comisiei speciale de retrocedare vor putea fi atacate cu contestație la instanța de contencios administrativ în a cărei rază teritorială este situat imobilul solicitat, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora. Hotărârea pronunțată de instanța de contencios administrativ este supusă căilor de atac potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.”

ARTICOLUL 4 § 1

„Cererile de retrocedare se depun, prin centrul eparhial sau, după caz, centrul de cult, la Comisia specială de retrocedare.”

ARTICOLUL 5

„1. Dreptul de proprietate asupra imobilului solicitat se redobândește pe baza deciziei Comisiei speciale de retrocedare (...)

5. Măsurile reparatorii în echivalent se vor acorda potrivit legii speciale care va reglementa tipul și procedura de acordare a despăgubirilor.”

ARTICOLUL 6

„1. În cazul în care imobilele ce fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență au fost înstrăinate legal după data de 22 decembrie 1989, titularii cererilor de retrocedare pot opta pentru acordarea măsurilor reparatorii în echivalent potrivit art. 5 alin. (5).

2. Actele juridice de înstrăinare a imobilelor care fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență sunt lovite de nulitate absolută dacă au fost încheiate cu încălcarea dispozițiilor imperative ale legilor în vigoare la data înstrăinării.”

13. Legea nr. 247/2005 precizează în plus, în titlul VII, modul în care sunt stabilite și plătite despăgubirile pentru bunurile trecute în mod abuziv în patrimoniul statului. Prevederile relevante ale acestui titlu din lege sunt următoarele:

ARTICOLUL 2

„Pentru asigurarea resurselor financiare necesare acordării de despăgubiri în conformitate cu prevederile prezentei legi se înființează organismul de plasament colectiv în valori mobiliare denumit Fondul Proprietatea, conform prevederilor capitolului II.”

ARTICOLUL 13

„1. Pentru analizarea și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor care se acordă potrivit prevederilor prezentei legi, se constituie în subordinea Cancelariei Primului-Ministru Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, denumită în continuare Comisia Centrală (...).”

ARTICOLUL 16

„1. Deciziile/dispozițiile emise de entitățile investite cu soluționarea notificărilor, a cererilor de retrocedare (...) se predau (...) Secretariatului Comisiei Centrale, (...) dar nu mai târziu de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

2. Notificările formulate potrivit prevederilor Legii nr. 10/2001 (...) care nu au fost soluționate (...) până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se predau (...) Secretariatului Comisiei Centrale (...) în termen de 10 zile de la data adoptării deciziilor/dispozițiilor sau, după caz, a ordinelor.

(...)

5. Secretariatul Comisiei Centrale va proceda la centralizarea dosarelor prevăzute la alin. (1) și (2), în care, (...) cererea de restituire în natură a fost respinsă, după care acestea vor fi transmise societății de evaluatori desemnate, în vederea întocmirii raportului de evaluare.

6. (...) Societatea de evaluatori desemnată va efectua procedura de specialitate și va întocmi raportul de evaluare pe care îl va transmite Comisiei Centrale. Acest raport va conține cuantumul despăgubirilor în limita cărora vor fi acordate titlurile de despăgubire.

7. În baza raportului de evaluare, Comisia Centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare.”

14. Funcționarea Societății pe Acțiuni „Proprietatea” este descrisă în *Cauza Radu împotriva României* (nr. 13.309/03, §§ 18—20, 20 iulie 2006).

15. Legea nr. 247/2005 a fost modificată ultima oară prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81 din 28 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, din 29 iunie 2007, pentru accelerarea procedurii de acordare a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv de stat.

Conform art. 18¹ din titlul I din ordonanță, atunci când Comisia Centrală a decis acordarea de despăgubiri a căror

valoare nu depășește 500.000 lei românești noi (RON), beneficiarii pot opta între acțiunile la Fondul „Proprietatea” și acordarea unor despăgubiri pecuniare. Pentru sumele mai mari de 500.000 lei, părțile interesate pot solicita despăgubiri pecuniare în valoare de 500.000 lei, acordându-li-se acțiunile la Fondul „Proprietatea” pentru diferență.

Conform art. 7 din titlul II din ordonanță, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a ordonanței, Guvernul va trebui să stabilească regulile de desemnare a societății de administrare a Fondului „Proprietatea”.

ÎN DREPT

I. Asupra pretensei încălcări a art. 1 din Protocolul nr. 1

16. Reclamanta pretinde că imposibilitatea de a-și recăpăta proprietatea asupra bunului său i-a încălcat dreptul la respectarea bunului său, astfel cum este acesta recunoscut prin art. 1 din Protocolul nr. 1, care prevede următoarele:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții sau a amenzilor.”

A. Asupra admisibilității

17. Guvernul arată că acest capăt de cerere trebuie respins din cauza nerespectării termenului de 6 luni, în măsura în care cererea a fost introdusă la data de 23 martie 2001, data primirii de către Curte a formularului de cerere, în timp ce ultima hotărâre internă definitivă în sensul art. 35 § 1 din Convenție a fost pronunțată la data de 30 iunie 2000 de către Curtea de Apel Oradea.

18. Reclamanta contestă acest argument și subliniază că, la data de 13 noiembrie 2000, ea a trimis o primă scrisoare Curții, în care își expunea cererile. Or, calculat de la această dată, termenul de 6 luni nu a fost încălcat.

19. Curtea reamintește că, în conformitate cu art. 35 § 1 din Convenție, ea nu poate fi sesizată decât după epuizarea căilor de atac interne și într-un termen de 6 luni de la data hotărârii interne definitive. Când încălcarea pretinsă constă într-o situație continuă, termenul de 6 luni nu începe să curgă decât din momentul în care această situație continuă ia sfârșit [vezi, *mutatis mutandis*, *Hornsby împotriva Greciei*, Hotărârea din 19 martie 1997, Culegere de hotărâri și decizii 1997—II, p. 508, § 35, și *Marinakos împotriva Greciei*, (dec.) nr. 49.282/99, 29 martie 2000].

20. Curtea apreciază că imposibilitatea pretinsă de reclamantă de a se bucura timp de mai mulți ani de dreptul său de proprietate recunoscut printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă reprezintă o situație continuă. Simplul fapt că a încercat — fără succes — să pună capăt acestei situații, solicitând, prin intermediul unei acțiuni în justiție, anularea contractului de vânzare-cumpărare încheiat de stat cu chiriașii, nu poate schimba această constatare faptică. Nici până în ziua de astăzi reclamantei nu i s-a restituit bunul în litigiu și nici nu a primit o despăgubire egală cu valoarea de piață a acestuia. Termenul de 6 luni prevăzut la art. 35 § 1 din Convenție nu a început așadar să curgă în speță (vezi *Todicescu împotriva României*, nr. 18.419/02, § 16, 24 mai 2007, și *Horia Jean Ionescu împotriva României*, nr. 11.116/02, § 24, 31 mai 2007).

21. În plus, presupunând că nu este vorba de o situație continuă și că decizia internă definitivă în speță este cea din data de 30 iunie 2000 a Curții de Apel Oradea, Curtea observă că prima comunicare a reclamantei, în care și-a expus cererile,

datează din 13 noiembrie 2000, astfel încât, chiar și în acest caz, termenul de 6 luni nu a fost încălcat [vezi *Baumann împotriva Austriei* (dec.), nr. 39.917/98, 4 septembrie 2001].

22. Prin urmare, excepția Guvernului nu poate fi admisă. De asemenea, Curtea constată că acest capăt de cerere nu este vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Pe de altă parte, ea constată că acesta nu este lovit de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, trebuie declarat admisibil.

B. Asupra fondului

23. Guvernul nu contestă existența unei ingerințe în dreptul reclamantei la respectarea bunurilor sale.

24. El arată că reclamanta s-a adresat autorităților competente pentru a solicita o despăgubire în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000. El consideră că, în situații complexe cum este cea de față, în care prevederile legislative au un impact economic asupra întregii țări, autoritățile naționale trebuie să beneficieze de o putere discreționară nu numai pentru a alege măsurile menite să garanteze respectarea drepturilor patrimoniale, ci și pentru a le pune în practică. El arată că ultima reformă în materie, și anume Legea nr. 247/2005, stabilește principiul acordării de despăgubiri echitabile și neplafonate, fixate printr-o decizie a comisiei administrative centrale pe baza unei expertize, și accelerează procedura de retrocedare sau de acordare de despăgubiri. Această lege prevede că, în cazul în care retrocedarea imobilului nu este posibilă, despăgubirea se face prin emisiune de titluri de participare la un organism colectiv de valori mobiliare (*Proprietatea*), la nivelul valorii bunului stabilite prin expertiză. În opinia Guvernului, noul mecanism instituit prin Legea nr. 247/2005 asigură o despăgubire efectivă, conformă cerințelor Convenției.

25. Guvernul consideră că, în orice caz, o eventuală întârziere în acordarea unei despăgubiri, în contextul unei despăgubiri neplafonate, nu afectează justul echilibru ce trebuie păstrat între protecția proprietății indivizilor și cerințele interesului general și nu obligă reclamanta să suporte o sarcină excesivă.

26. Reclamanta contestă argumentele Guvernului. Ea arată că autoritățile au vândut bunul său, pe care statul și-l însușise în mod abuziv, în ciuda demersurilor sale pentru retrocedarea acestuia. Ea consideră că despăgubirea pe care Guvernul o lasă să se întrevadă nu constituie o reparație efectivă, având în vedere în special lipsa oricărei precizări în ceea ce privește termenul în care ea ar putea interveni. Pe de altă parte, reclamanta argumentează că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 nu îi este aplicabilă, deoarece este ulterioară procedurii prin care i s-a recunoscut dreptul de proprietate asupra apartamentului în litigiu.

27. Curtea observă că reclamanta deține o hotărâre definitivă și irevocabilă care dispune ca autoritățile să îi retrocedeze bunul în litigiu. Astfel cum a constatat deja Curtea (vezi cauza *Strain*, citată anterior, § 38), existența dreptului său de proprietate în temeiul hotărârii definitive sus-menționate nu era condiționată de alte formalități.

28. Curtea reamintește că a statuat deja că vânzarea de către stat a bunului altuia către terți de bună-credință, chiar dacă a fost anterioară confirmării definitive în justiție a dreptului de proprietate al altcuiva, reprezintă o privare de proprietate. O astfel de privare, combinată cu lipsa totală de despăgubire, este contrară art. 1 din Protocolul nr. 1 (*Străin și alții*, citată anterior, §§ 39, 43 și 59).

29. În plus, în cauza *Păduraru*, citată anterior, Curtea a constatat că statul și-a încălcat obligația pozitivă de a reacționa în timp util și cu coerență în fața chestiunii de interes general pe care o constituie retrocedarea sau vânzarea unor imobile intrate în posesia sa în mod abuziv. De asemenea, ea a considerat că incertitudinea generală astfel creată s-a repercutat asupra

reclamantei, care s-a văzut în imposibilitatea de a-și recupera bunul în integralitatea lui, deși dispunea de o decizie definitivă care condamnă statul să i-l retrocedeze (*Păduraru*, citată anterior, § 112).

30. În speță, Curtea nu distinge niciun motiv de a se abate de la cauzele menționate mai sus, situația de fapt fiind aproximativ aceeași. Ea observă că vânzarea de către stat a bunului reclamantei în temeiul Legii nr. 112/1995, care nu permitea totuși vânzarea bunurilor preluate ilegal, împiedică partea interesată — inclusiv în prezent — să își exercite dreptul de proprietate recunoscut printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă.

31. În măsura în care Guvernul arată că reclamanta are dreptul să obțină titluri de participare la un organism colectiv de valori mobiliare (*Proprietatea*) în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, la valoarea bunului stabilită prin expertiză, Curtea observă că autoritățile competente nu au soluționat încă cererea reclamantei depusă în temeiul acestei ordonanțe. Pe deasupra, nici ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, nici Legea nr. 247/2005 care o modifică nu ia în considerare prejudiciul suferit din cauza unei lipse îndelungate a despăgubirii de către persoanele care, la fel ca reclamanta, s-au văzut în imposibilitatea de a se folosi de bunurile lor restituite în baza unei sentințe definitive (vezi, *mutatis mutandis*, *Porteanu*, citată anterior, § 34).

32. Prin urmare, Curtea consideră că zădărnicierea dreptului de proprietate al reclamantei asupra apartamentului său, vândut de stat terților care îl ocupau în calitate de chiriași, combinată cu lipsa totală de despăgubire timp de circa 10 ani, a făcut-o să suporte o sarcină disproporționată și excesivă, incompatibilă cu dreptul la respectarea bunurilor sale, garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1.

33. În consecință, a avut loc încălcarea acestei prevederi.

II. Asupra pretensei încălcări a art. 6 din Convenție

34. Reclamanta denunță caracterul inechitabil al procedurii care s-a încheiat cu Decizia Curții de Apel Oradea din data de 30 iunie 2000 și lipsa de acces la o instanță ca urmare a refuzului procurorului general de a exercita un recurs în anulare împotriva deciziei menționate mai sus. Ea invocă art. 6 § 1 din Convenție, ale cărui prevederi relevante dispun următoarele:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî (...) asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...).”

35. Ținând cont de ansamblul elementelor aflate în posesia sa și în măsura în care este competentă să analizeze afirmațiile formulate, Curtea nu a constatat nicio aparență de încălcare a drepturilor și libertăților garantate prin Convenție sau protocoalele la aceasta.

36. Rezultă că această parte a cererii este vădit neîntemeiată și trebuie respinsă în temeiul art. 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

III. Asupra aplicării art. 41 din Convenție

37. Conform art. 41 din Convenție,

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Înaltei Părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă”.

A. Prejudiciu

38. În formularul de cerere, reclamanta solicită, cu titlu de daune materiale, retrocedarea apartamentului al cărui proprietar a fost recunoscută prin Hotărârea din 18 noiembrie 1997.

În scrisoarea sa din data de 7 noiembrie 2006 ea estimează valoarea de piață a apartamentului la 18.000 euro. Reclamanta mai solicită valoarea chiriilor neîncasate, pe care o evaluează la 400 euro pe lună, începând cu data de 30 septembrie 1996, respectiv suma totală de 48.000 euro.

39. În sfârșit, reclamanta solicită 75.000 euro cu titlu de daune morale pentru suferințele cauzate prin încălcarea de către stat a dreptului său de proprietate.

40. Guvernul nu a formulat observații în ceea ce privește valoarea de piață a bunului în litigiu. În ceea ce privește cererea având ca obiect lipsa de folosință, acesta solicită respingerea sa, făcând trimitere la jurisprudența Curții în care s-a statuat că nu se poate specula asupra valorii chiriilor neîncasate [*Buzatu împotriva României* (reparație echitabilă), nr. 34.642/97, 27 ianuarie 2005]. În ceea ce privește daunele morale, Guvernul apreciază că ele ar fi suficient compensate printr-o constatare a încălcării. În subsidiar, Guvernul consideră că pretențiile reclamantei sunt excesive.

41. Curtea reamintește că a constatat încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție din cauza imposibilității reclamantei de a se folosi de bunul său, ca urmare a vânzării sale de către stat, combinată cu lipsa de despăgubire.

42. Curtea apreciază că, în circumstanțele speței, retrocedarea bunului în litigiu, astfel cum a fost dispusă prin Hotărârea definitivă din 18 noiembrie 1997, ar repune-o pe reclamantă pe cât posibil într-o situație echivalentă cu cea în care s-ar fi aflat dacă cerințele art. 1 din Protocolul nr. 1 nu ar fi fost încălcate.

43. În cazul în care statul pârât nu procedează la această retrocedare, Curtea decide ca acesta să îi plătească reclamantei, în același termen, cu titlu de daune materiale, o sumă care să corespundă cu valoarea actuală a bunului. În acest sens, Curtea constată că Guvernul nu contestă valoarea de circulație a apartamentului, precizată de reclamantă. Având în vedere aspectele de mai sus și informațiile de care dispune cu privire la prețurile de pe piața imobiliară locală, Curtea estimează valoarea de piață actuală a bunului la 18.000 euro.

44. În ceea ce privește sumele solicitate pentru lipsa de folosință a bunului, calculate în funcție de prețul de închiriere al acestui bun, Curtea nu poate alocă nicio sumă cu acest titlu, având în vedere, pe de o parte, faptul că a dispus restituirea bunului ca reparație în temeiul art. 41 din Convenție și, pe de altă parte, faptul că acordarea unei sume cu acest titlu ar avea, în speță, un caracter speculativ, posibilitatea și randamentul unei închirieri depinzând de mai multe variabile. Totuși, ea va ține cont de privarea de proprietate suferită de reclamantă începând cu anul 1997, cu ocazia acordării reparației pentru prejudiciul moral (vezi, *mutatis mutandis*, *Androne împotriva României*, nr. 54.062/00, § 70, 22 decembrie 2004, și *Buzatu*, citată anterior, § 18).

45. Curtea consideră că evenimentele în cauză au putut să îi provoace reclamantei o stare de incertitudine care nu poate fi compensată prin constatarea încălcării. Ea apreciază că suma de 2.000 euro reprezintă o reparație echitabilă a prejudiciului moral suferit de reclamantă.

B. Cheltuieli de judecată

46. Reclamanta solicită, de asemenea, restituirea cheltuielilor de judecată efectuate în fața instanțelor interne și în fața Curții. Ea prezintă o singură factură pentru suma de 1.100.000 ROL.

47. Guvernul nu se opune restituirii cheltuielilor angajate, cu condiția ca acestea să fie dovedite, necesare și rezonabile.

48. Conform jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține restituirea cheltuielilor sale de judecată decât în măsura în care li s-a stabilit realitatea, necesitatea și caracterul

rezonabil. În speță, ținând cont de elementele aflate în posesia sa și de criteriile menționate mai sus, Curtea consideră rezonabilă suma de 50 euro cu titlu de cheltuieli de judecată pentru procedura națională, pe care o acordă reclamantei.

C. Dobânzi moratorii

49. Curtea consideră potrivit ca rata dobânzii moratorii să se bazeze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

CURTEA

ÎN UNANIMITATE,

1. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capătul de cerere întemeiat pe art. 1 din Protocolul nr. 1 și inadmisibilă în rest;
 2. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;
 3. hotărăște ca:
 - a) statul pârât să îi restituie reclamantei apartamentul nr. 1 (compus dintr-o cameră și dependințe) în suprafață de 53,04 m², situat în str. Horea nr. 30, Beiuș, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, conform art. 44 § 2 din Convenție;
 - b) în lipsa acestei restituirii, statul pârât să îi plătească reclamantei, în același termen de 3 luni, 18.000 euro (optsprezece mii euro) cu titlu de daune materiale;
 - c) în orice caz, statul pârât să îi plătească reclamantei suma de 2.000 euro (două mii euro) cu titlu de daune morale și 50 euro (cincizeci euro) cu titlu de cheltuieli de judecată;
 - d) la sumele menționate mai sus să se adauge orice sumă ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit și sumele respective să fie convertite în moneda statului pârât, la cursul de schimb valabil la data plății;
 - e) începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea plății, aceste sume să se majoreze cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene valabilă în această perioadă, majorată cu 3 puncte procentuale;
 4. respinge cererea de reparație echitabilă pentru rest.
- Întocmită în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 7 februarie 2008, în temeiul art. 77 §§ 2 și 3 din Regulament.

Boštjan M. Zupančič,
președinte

Santiago Quesada,
grefier

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 321984